

szor milyen nagy hatással vannak a gyülekezeti tagok életére a prédikáció, a lelkigondozás, a családlátogatás által. Ezt az ifjúság áhíttata követte, ahol Nagy Norbert VI. éves hallgató szintén személyes élményekkel példázta a bentlakási közösség formáló, összefogó erejét. A közös vacsora után kötetlen hangvételű kvízzel zárta az eseményt.

Tisztában vagyunk azzal, hogy nem minden nyílt napra érkezett gimnazista szeretne lelkipásztor lenni. Sokan még bizonytalanok, mások biztosak abban, hogy nem lelkészi pályára készülnek, de eljöttek kíváncsiságból. Akármilyen volt is az oka annak, hogy 155 diák jött el hozzánk, a fogadó csapat őszinte nyitottsággal várt mindenkit, és igyekezett valami olyasmit átadni számukra, ami vagy a lelkészi hivatás tekintetében inspirálja őket, vagy pedig szorosabbra fűzi az egyházzal ápolat kapcsolatukat. A résztvevők által beküldött visszajelzésekből azt látjuk, hogy, így vagy úgy, a rendezvény elérte célját.

Kató Szabolcs Ferenc

Fotók: Kiss Gábor

III. Kolozsvári Tavasz-napok konferencia, 2024. március 20–21.

„Íme, ismételten igaz: A tavasz jött a parttalan időben...”²⁴ – s hozzátehetjük, a Kolozsvári Tavasz-napok pedig a – már harmadik éve – megszokott időben. Idén március 20–21-én pezsdítette fel a lassan hagyománnyá váló konferencia a Kolozsvár központjában álló és két napra a református rendszeres teológia centrumává is váló teológiai intézet és az itt egybegyűltek életét. A megérkezés, a baráti üdvözlések, a segítőkész teológiai hallgatók mosolya a díszterem befogadásra tárt ajtó előtt számos résztvevő számára a hazaérkezés megnyugtató benyomását keltette. Bizonyos érte-

KOLOZSVÁRI PROTESTÁNS TEOLÓGIAI INTÉZET REFORMÁTUS TANÁRKÉPZŐ ÉS SZEMÉLYESZETI KAL, BITE MACSKOROSZÁGI REFORMÁTUS GYVÁLY DOKTOROK KOLLEGIUMA		
  		
III. KOLOZSVÁRI TAVASZY-NAPOK		24
<hr/>		
Látványosság a világnak KONFERENCIA A RENDSZERES TEOLÓGIA TÁRGYKÖRÉBEN		

²⁴ Áprily Lajos: *Tavasz a házsongárdi temetőben. Apáczai Csere Jánosné, Aletta van der Maet emlékének.*

lemben erről szólt a teljes konferencia: otthon lenni egymással a teológiában a szó nagy- és kisbetűs értelmében egyaránt, az Istenről szóló beszédben és beszélgetésben, a teológiai fejtegetésekben. Mindezt pedig nem csupán vasárnapi ájtatosság vagy zárt ajtós tudományos okfejtés gyanánt gyakorolhattuk – noha ezekre is szükség van! –, hanem a hétköznapok teológiájaként, szerdán és csütörtökön. Ezt tükrözi a konferencia idei kiadásának címe is: *Látványosság a világnak*.

Mindennemű magamutogató hivalkodást kerülve, a keresztyének és a teológia mégiscsak korunk csudabogarak, de ez Pál apostol korában sem volt másként. Ez azonban nem készíthet minket sem zárt ajtó mögötti rezignáltságba, sem pedig a környezetünkbe való belesimulásba. Amint dr. Visky S. Béla, a konferencia főszervezője köszöntőjében megfogalmazta: „Arra hívtunk, hogy életünk koncentrált példázat legyen abban a világban, amely rendeltetése szerint nem más, mint »theatrum gloriae Dei«.”

A konferenciát a szervező intézmények képviselőinek köszöntője nyitotta meg. A házigazda Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet részéről dr. Kovács Sándor, az intézet rektora és dr. Visky S. Béla, a rendszeres teológiai tanszék vezetője köszöntötte a résztvevőket. A megnyitó során dr. Visky S. Béla bemutatta az előző évi konferencia előadásait tartalmazó, még nyomdaillatúan friss kötetet is. A Magyarországi Református Egyház Doktorok Kollégiuma Rendszeres Teológiai Bizottságának vezetőjeként dr. Fazakas Sándor, a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző és Zeneművészeti Karának nevében dr. Püsök Sarolta mondott köszöntőt. Rövid áhítat után kezdetét vette a konferencia első nagy tömbje.

A plenáris előadások témáját a negyed évszázada, 1999-ben született *Közös nyilatkozat a megigazulásról* nyújtotta. Nyolc előadásban és felszólalásban teológiai tanárok, és egyházi vezetők reflektáltak a teológiatörténeti mérföldkönek számító nyilatkozat jelentőségére református, evangélikus, római katolikus és unitárius perspektívából. Az előadók kifejtették, hogy a megigazulás eltérő értelmezései kulcsszerepet játszottak a reformációkori szakadásokban, kölcsönös elíté-

lésekben és a szinte fél évezredes hideg távolságtartásban.

Az 1999-ben Augsburgban megszületett egyezményt elsőként a Lutheránus Világszövetség és a római katolikus egyház vezetői írták alá ünnepélyesen. A közös nyilatkozatban konszenzusra ju-

tottak a megigazulás teológiai súlypontjait illetően, ugyanakkor elfogadták a másodlagos kérdések vonatkozásában eltérő értelmezések pluralitását. A Református Egyházak Világközössége a reformáció 500 éves jubileumi évében, 2017-ben csatlakozott a közös nyilatkozathoz, és hozzácsatolta a nyilatkozathoz a maga kiegészítő megállapításait.

Az előadók a nyilatkozat egységet munkáló hatását és a háttérben lezajlott és ma is folytatódó felekezeti párbeszéd jelentőségét hangsúlyozták. Ugyanakkor arra is kitértek, hogy ennek a közeledésnek és egységnek nemcsak a nyilatkozatok szintjén, hanem az egyházi élet színterén is meg kell valósulnia, amelyre számos örvendetes példa is van.

Az előző évekhez hasonlóan az ebédszünet után két szekcióban, párhuzamosan zajlottak az előadások. Ha a nem kevesebb mint két tucat előadást vagy akár az előadókart egy kirakatba állíthatnánk, bizonyosan látványossággá válnának a világ előtt. Ugyanis a szűk félórás prezentációk témái igencsak szerteágazók voltak, mivel olykor át is lépték a szisztematika határait. Az előadók jelentős részekorunk égető kérdéseit boncolgatta, például a posztmodern kori ekkléziológiai kihívásokat, a test és lélek írás- és korszerű megközelítését, a teremtett világ védelmét, vagy éppen az élmény és tapasztalat, a dogmatizmus és vallásosság kérdéskörét, hogy csak néhányat említsünk. De voltak személyiségeket és teológiai-történeti témákat újszerűen megvilágító előadások is, amelyek során hallhattunk Lutherről és Pascalról, Tavaszgy Sándorról és Vályi-Nagy Ervinről, bogomilokról és huszitákról, vagy éppen a feledésbe merült görgényi reformtörekvésekről. Az érdekesítő fejtegetések gyakran a kávészünetek zsongásában vagy a finom ebéd melletti baráti beszélgetésekben is folytatódtak.

Az első nap záróakkordját Laczkó Vass Róbert színművész és Székely Norbert zongoraművész *Cantus figuratus* című verses-zenés műsora biztosította. De mivel pihenés nélkül nem lehet a hasonlóan intenzív második napra felkészülni, éhesen pedig nem lehet aludni, ezért az esti állófogadás mellett vált teljessé a nap finom falatokkal, jó társasággal, baráti beszélgetésekkel.

A második nap áhítattal kezdődött. Egy közös előadás után a párhuzamos szekciókban pörögtek a további előadások a déli harangszóig. Hogy a konferencia kerek legyen, a kezdéshez hasonlóan a záró mozzanatok is plénumban és ökumenikus kitekintéssel zajlottak. Az egyik záró előadás a posztmodern istenkeresésről mint *circus infinitus*-ról, egy másik pedig a páli *spectaculum mundo* (1Kor 4,9) a Rákosi-korszakban történt sajátos (félre)értelmezéséről és annak tanulságairól szólt.

Ezt követően dr. Visky S. Béla értékelte az igazán tartalmasra sikeredett konferenciát, és köszönetet mondott a szervezésben és lebonyolításban segítőknek, valamint az előadóknak és résztvevőknek. A várt bejelentés ezúttal sem maradt

el: reményesség szerint jövőre ismét találkozhatunk a Tavasz- napokon, s kezünkbe vehetjük az idei előadások kötetbe szerkesztett változatát.

A IV. Kolozsvári Tavasz- napok jakabi feltételhez kötött időpontja: 2025. március 19–20. Addig is, ha valaki lemaradt volna a konferenciáról, ismerőseinek ajánlaná, netán kedve támadna egyik-másik előadást újra megtekinteni, megteheti a *KPTI konferenciák* (<https://www.youtube.com/@kptikonferenciak>) csatornán.

A vizontlátásra!

Debreczeni István

